

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

यो वा अयथादेवतम् ग्निं चिनुत आ देवताभ्यो वृश्यते पार्षीयान्भवति यो यथादेवतं न देवताभ्य आ वृश्यते वर्सीयान्भवत्याग्नेय्या गांयत्रिया प्रधमां चितिमभि मृशेत् त्रिष्टुभा द्वितीयां जगत्या तृतीयामनुष्टुभां चतुर्थी पङ्ग्ला पञ्चमी यथादेवतमेवाग्निं चिनुते न देवताभ्य आ वृश्यते वर्सीयान्भवतीडायै वा एषा विभक्तिः पशव इडा पशुभिरेनम् (१)

चिनुते यो वै प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छत्यश्वावभितस्तिष्ठेतां कृष्ण उत्तरतः श्वेतो दक्षिणस्तावालभ्येष्टका उप दध्यादेतद्वै प्रजापते रूपं प्राजापत्योऽश्वः साक्षादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छत्येतद्वा अहो रूपं यच्छ्वेतोऽश्वो रात्रियै कृष्ण पुतदहः (२)

रूपं यदिष्टका रात्रियै पुरीषमिष्टका उपधास्यञ्चेतमश्वमभि मृशेत्पुरीषमुपधास्यन्कृष्णमहं चिनुते हिरण्यपात्रं मधौः पूर्ण ददाति मधव्योऽसानीति सौर्या चित्रवृत्यावैक्षते चित्रमेव भवति मध्यन्दिनेऽश्वमवं ग्रापयत्यसौ वा आदित्य इन्द्रं एष प्रजापतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव साक्षादेवोति (३)

एनमेतदहोऽष्टाचत्तवारि १६८॥ ३॥

[१]

त्वामग्ने वृषभं चेकितानुं पुनर्युवानञ्जनयन्नुपागाम्। अस्थूरि णो गारहंपत्यानि सन्तु तिग्मेनं नो ब्रह्मणा सः शिंशाधि। पशवो वा एते यदिष्टकाश्वित्यांचित्यामृषुभुपं दधाति मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय तस्माद्युथेयूथ ऋषभः। संवध्मस्तस्य प्रतिमां यां त्वा रात्र्युपासते। प्रजाः सुवीरा कृत्वा विश्वमायुर्वश्ववत्। प्राजापत्याम् (४)

एतामुपं दधातीयं वावैषैकाष्टका यदेवैकाष्टकायामन्नं क्रियते तदेवैतयावं रुन्ध एषा वै प्रजापते: कामदुधा तयैव यजमानोऽमुष्मिलोकैऽग्निं दुहे येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन् येनादित्या वसंवो येन रुद्राः। येनाङ्गिरसो महिमानमानशुस्तेनैतु यजमानः स्वस्ति। सुवर्गाय वा एष लोकाय (५)

चीयते यदग्निर्येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन्नित्युख्यः समिन्द्व इष्टका एवैता उपधत्ते वानस्पत्याः सुवर्गस्य लोकस्य समष्टैश्च शतायुधाय शतर्वीर्याय शतोतयेऽभिमातिषाहै।

शतं यो नः शरदो अज्ञीतानिन्द्रो नेषदति दुरितानि विश्वा०। ये चत्वारः पथयो देवयाना॒
अन्तरा द्यावापृथिवी वियन्ति॑। तेषां यो अज्यानिमज्जीतिमा वहात्तस्मै नो देवाः (६)

परि दत्तेह सर्वैः ग्रीष्मो हैमन्त उत नो वसन्तः शरद्वृष्णाः सुवितं नो अस्तु।
तेषामृतूनाऽशतशारदानां निवात एषामभये स्याम। इदुवृथ्सुरायं परिवथ्सुरायं संवथ्सुरायं
कृणुता बृहत्रमः। तेषां वयः सुमतौ यज्ञियानां ज्योगज्ञीता अहताः स्याम। भुद्रान्तः श्रेयः
समनैष देवास्त्वयावुसेन् समशीमहि त्वा। स नो मयोभूः पितो (७)

आ विशस्व शं तोकायं तुनुवै स्योनः। अज्यानीरेता उपं दधात्येता वै देवता
अपराजितास्ता एव प्र विशति नैव जीयते ब्रह्मवादिनो वदन्ति यदर्धमासा मासा॑
ऋतवः संवथ्सुर ओषधीः पचन्त्यथ कस्मादन्याभ्यो देवताभ्य आग्रयुणं निरुप्यतु
इत्येता हि तदेवता उदजंयन् यद्युतुभ्यो निर्वपेद्वताभ्यः समदं दध्यादाग्रयुणं निरुप्येता
आहृतीर्जुहोत्यर्थमासानेव मासानुतून्संवथ्सुरं प्रीणाति न देवताभ्यः समदं दधाति भुद्रान्तः
श्रेयः समनैष देवा इत्याहु हुताद्याय यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

प्राजापत्या लोकाय देवाः पितो दध्यादाग्रयुणं पश्चिमशतिश्च॥ ५॥

[२]

इद्रस्य वज्रोऽसि वार्त्त्वस्तनुपा नः प्रतिस्पृशः। यो नः पुरस्ताद्विक्षिणतः पुश्चादुत्तरतो-
ज्घायुरभिदासत्येत ऽसोऽशमानमृच्छतु। देवासुराः संयत्ता आसन्तेऽसुरा दिग्भ्य आबाधन्त-
तां देवा इष्वा॑ च वज्रेण चापानुदन्त् यद्वत्रिणीरुपदधातीष्वा॑ चैव तद्वज्रेण च यजमानो
भ्रातृव्यानपं नुदते दिक्षुप॑ (९)

दधाति देवपुरा एवैतास्तनुपानीः पर्यहृतेऽग्नाविष्णू सजोषस्मा वर्धन्तु वा
गिरः। द्युमैवर्जिभिर गंतम्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति यन्न देवतायै जुहुत्यथं किन्देवत्या॑
वसोधरित्यग्निर्वसुस्तस्यैषा धारा विष्णुर्वसुस्तस्यैषा धाराग्नावैष्णव्यर्चा वसोर्धरा॑ जुहोति
भाग्येयैनैवैनो समर्धयत्यथो एताम् (१०)

एवाहुतिमायतनवर्तीं करोति यत्काम एनां जुहोति तदेवाव रुन्ये रुद्रो वा एष
यदग्निस्तस्यैते तनुवौ घोरान्या शिवान्या यच्छ्रुतरुद्रीयं जुहोति यैवास्यं घोरा तनुस्तां तेन
शमयति यद्वसोर्धरा॑ जुहोति यैवास्यं शिवा तनुस्तां तेन प्रीणाति यो वै वसोर्धरायै (११)

प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति यदाज्यमुच्छिष्येत तस्मिन्ब्रह्मदूनं पचेत्तं ब्राह्मणाश्वत्वार-

प्राशर्जीयुरेष वा अग्निर्वैश्वानुरो यद्वाह्मण एषा खलु वा अग्ने: प्रिया तनूर्यद्वैश्वानुरः प्रियायामेवैनां तनुवां प्रतिष्ठापयति चतंस्त्रो धेनुर्दद्यात्ताभिरेव यजमानोऽमुष्मिलोकेऽग्निं दुहे॥ (१२)

उपैतान्यारायै पद्मत्वारिष्यच्च॥ ४॥

[३]

चित्तिञ्चुहोमि मनसा धूतेनेत्याहादाभ्या वै नामैषाहृतिर्वैश्वकर्मणी नैनं चिक्यानं भ्रातृत्वो दभ्रोत्यथौ देवतां एवावरं रुन्धेऽग्ने तमुद्योति पूङ्ग्या जुहूति पूङ्ग्याहृत्या यज्ञमुखमारंभते सुस तैं अग्ने समिधः सुस जिह्वा इत्याहु होत्रां एवावरं रुन्धेऽग्निर्देवेभ्योऽप्यकामद्वागुधेयम् (१३)

इच्छमानस्तस्मा एतद्वागुधेयं प्रायच्छन्तेतद्वा अग्नेरग्निहेत्रमेतरहि खलु वा एष जातो यरहि सर्वश्चितो जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति स एनं प्रीतः प्रीणाति वर्सीयान्ववति ब्रह्मवादिनो वदन्ति यदेष गारहपत्यश्चीयतेऽथ क्वस्याहवनीय इत्यसावादित्य इति ब्रूयादेतस्मिन् हि सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुहूति (१४)

य एवं विद्वानुग्निं चिनुते साक्षादेव देवतां ऋग्नेत्यग्ने यशस्विन् यशस्मप्येन्द्रावतीमपचिवं। अयं मूर्धा परमेष्ठी सुवर्चाः समानानामुत्तमश्लोको अस्तु। भुद्रं पश्यन्त उपं सेदुरग्ने तपो दीक्षामृषयः सुवर्विदं। ततः क्षत्रं बलमोजश्च जातां तदस्मै देवा अभि सं नमन्तु। धाता विधाता परमा (१५)

उत सन्दक्षजापतिः परमेष्ठी विराजा। स्तोमाश्छन्दाऽसि निविदौ म आहुरेतस्मै राष्ट्रमभि सं नमाम। अभ्यावर्तध्वमुप मेतं साकमयः शास्ताधिपतिर्वो अस्तु। अस्य विज्ञानमनु सः रंभवमिमं पुश्चादनु जीवाथ सर्वैः राष्ट्रभृतं एता उपं दधात्येषा वा अग्नेश्चितौ राष्ट्रभृतयैवास्मिन्नाष्टं दधाति राष्ट्रमेव भवति नास्माद्ब्राष्टं भ्रशते॥ (१६)

भाग्येयुज्जहूति परमा राष्ट्रं दधाति सुस च॥ ५॥

[४]

यथा वै पुत्रो जातो प्रियतं एवं वा एष प्रियते यस्याग्निरुख्यं उद्वायति यन्निर्मन्थ्यं कुर्याद्विच्छिन्द्याद्वातृत्यमस्मै जनयेथ्य एव पुनः परीध्यः स्वादेवैनं योनैर्जनयति नास्मै भ्रातृत्वं जनयति तमो वा एतं गृह्णाति यस्याग्निरुख्यं उद्वायति मृत्युस्तमः कृष्णां वासः कृष्णा धेनुर्दक्षिणां तमसा (१७)

एव तमो मृत्युमपं हते हिरण्यं ददाति उज्योतिर्वै हिरण्यं उज्योतिर्षैव तमोऽपं हृतेऽथो

तेजो वै हिरण्यन्तेजं एवाऽत्मन्यते सुवर्न घर्मः स्वाहा सुवर्नाकः स्वाहा सुवर्न शुक्रः स्वाहा सुवर्न ज्योतिः स्वाहा सुवर्न सूर्यः स्वाहार्को वा एष यदुग्निरसावादित्यः (१८)

अश्वमेधो यदेता आहृतीर्जुहोत्यर्काश्वमेधयोरेव ज्योतीऽपि सं दधात्येष हुत्वा अंकाश्वमेधी यस्यैतदग्नौ क्रियत आपो वा इदमग्रे सलिलमासीथ्य एतां प्रजापतिः प्रथमां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदियमभवत्तं विश्वकर्माब्रवीदुपु त्वायानीति नेह लोकोऽस्तीति (१९)

अब्रवीथ्य एतां द्वितीयां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदन्तरिक्षमभवथ्य यज्ञः प्रजापतिमब्रवीदुपु त्वायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रवीथ्य विश्वकर्माणमब्रवीदुपु त्वायानीति केन मोपैष्यसीति दिश्याभिरित्यब्रवीत्तदिश्याभिरुपैत्ता उपाधत्त ता दिशः (२०)

अभवन्थ्य परमेष्ठी प्रजापतिमब्रवीदुपु त्वायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रवीथ्य विश्वकर्माणं च यज्ञं चाब्रवीदुपु वामायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रूताऽ स एतां तृतीयां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदसावभवथ्य आदित्यः प्रजापतिमब्रवीदुपु त्वा (२१)

आयानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रवीथ्य विश्वकर्माणं च यज्ञं चाब्रवीदुपु वामायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रूताऽ स परमेष्ठिनमब्रवीदुपु त्वायानीति केन मोपैष्यसीति लोकं पृणयेत्यब्रवीत्तं लोकं पृणयोपैत्तस्मादयात्याम्नी लोकं पृणाऽयात्यामा ह्यसौ (२२)

आदित्यस्तानृष्योऽब्रुवन्नुपु व आयामेति केन न उपैष्यथेति भूमेत्यब्रुवन्तां द्वाभ्यां चिर्तीभ्यामुपायन्थ्य पश्चचितीकः समपद्यत य एवं विद्वानुग्निं चिनुते भूयानेव भवत्यभीमालोकाङ्गयति विदुरेनं देवा अर्थो एतासामेव देवतानाऽ सायुज्यं गच्छति॥ (२३)

तमसाऽदित्योऽस्तीति दिशः आदित्यः प्रजापतिमब्रवीदुपु त्वाऽसौ पश्चचत्वारिंशत्त्र॥ ७॥

[५]

वयो वा अग्निर्यदग्निचित्पक्षिणोऽशज्जीयात्तमेवाग्निमद्यादर्तिमाच्छेष्यसंवधसरं ब्रतं चरेथ्यसंवधसरः हि ब्रतं नाति पशुर्वा एष यदुग्निरहिनस्ति खलु वै तं पशुर्य एवं पुरस्तात्पत्यश्चमुपचरति तस्मात्पश्चात्प्राङुपुचर्य आत्मनोऽहिंसाये तेजोऽस्ति तेजो मे यच्छ पृथिवीं यच्छ (२४)

पृथिव्यै मा पाहि ज्योतिरसि ज्योतिर्मे यच्छान्तरिक्षं यच्छान्तरिक्षान्मा पाहि सुवरसि सुवर्मे यच्छ दिवं यच्छ दिवो मा पाहीत्याहैताभिर्वा इमे लोका विधृता यदेता उपदधात्येषां लोकानां विधृत्यै स्वयमातृणा उपधाय विहरण्येष्टका उपं दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृणा

ज्योतिरुहिरण्यं यथ्वयमातुणा उपधाय (२५)

हि॒रण्ये॒ष्टका उ॒पदधांतीमा॒नेवैताभिर्लोकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथौ ए॒ताभिरुवास्मा इ॒मे
लोकाः प्रभान्ति यास्ते अग्ने॑ सूर्ये॑ रुचे॑ उद्यतो दिवंमातुन्वन्ति रुश्मिभिः। ताभिः सर्वाभी॑
रुचे॑ जनाय नस्कृधि। या वौं देवाः सूर्ये॑ रुचो॑ गोष्वश्वेषु॑ या रुचः। इन्द्राश्च॑ ताभिः सर्वाभी॑
रुचे॑ नो धत्त बृहस्पते। रुचे॑ नो धेहि (२६)

ब्राह्मणेषु॑ रुचे॑ राजंसु॑ नस्कृधि। रुचे॑ विश्येषु॑ शूद्रेषु॑ मयि॑ धेहि॑ रुचा॑ रुचम्। द्वे॒धा वा
अ॒ग्निं चिक्यान्स्यु॑ यशो॑ इन्द्रियं गच्छत्युग्निं वा॑ चित्तमी॑जानं वा॑ यदेता आहूतीर्जुहोत्यात्मन्त्रेव
यशो॑ इन्द्रियं धत्त ईश्वरो॑ वा॑ ए॒ष आर्तिमार्तो॑योऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामति॑ तत्त्वां यामि॑ ब्रह्मणा॑
वन्दमान् इति॑ वारुण्यर्चा (२७)

जुहुयाच्छान्तिर॑वैषाग्रेगुप्तिरात्मनो॑ हुविष्कृतो॑ वा॑ ए॒ष योऽग्निं चिन्तुते॑ यथा॑ वै॑ हृविः
स्कन्दत्येवं वा॑ ए॒ष स्कन्दति॑ योऽग्निं चित्वा॑ न्नियमु॑पैति॑ मैत्रावरुण्यामिक्षया॑ यजेत
मैत्रावरुण्टामेवोपैत्यात्मनोऽस्कन्दायु॑ यो वा॑ अ॒ग्निमृतुस्थां॑ वे॒दतुरुक्तंतुरस्मै॑ कल्पमान एति॑
प्रत्येव तिष्ठति॑ संवथ्सुरो॑ वा॑ अ॒ग्निः (२८)

ऋतुस्थास्तस्य॑ वसन्तः॑ शिरो॑ ग्रीष्मो॑ दक्षिणः॑ पृक्षो॑ वरुषाः॑ पुच्छे॑ शुरदुत्तरः॑ पृक्षो॑
हेमन्तो॑ मध्ये॑ पूर्वपक्षाश्चित्योऽपरपक्षाः॑ पुरीषमहोरात्राणीष्टका॑ ए॒ष वा॑ अ॒ग्निरक्ततुस्था॑ य
ए॒वं वे॒दतुरुक्तंतुरस्मै॑ कल्पमान एति॑ प्रत्येव तिष्ठति॑ प्रजापतिर्वा॑ ए॒तं ज्यैष्यंकामो॑ न्यंधत्तु॑
ततो॑ वै॑ स ज्यैष्यंमगच्छद्य॑ ए॒वं विद्वानुग्निं चिन्तुते॑ ज्यैष्यंमेव गंच्छति॥२९॥

पृथिवीं यंच्छु॑ यथ्वयमातुणा॑ उपधाय॑ धेहुचाग्निश्चिन्तुते॑ त्रीणि॑ च॥६॥

[६]

यदाकूताथ्सुस्त्रोद्धूदो॑ वा॑ मनसो॑ वा॑ सम्भृतं॑ चक्षुषो॑ वा॑ तमनु॑ प्रेहि॑ सुकृतस्य॑
लोकं॑ यत्रर्घयः॑ प्रथमजा॑ ये॑ पुराणाः। ए॒तं॑ संधस्थ॑ परि॑ ते॑ ददामि॑ यमावहा॑च्छेवधिं॑
जातवेदाः। अ॒न्वागन्ता॑ यज्ञपतिर्वा॑ अत्र॑ तः॑ स्म॑ जानीत॑ परमे॑ व्योमन्त्रा॑ जानीतादेनं॑ परमे॑
व्योमन्देवाः॑ सधस्था॑ विद॑ रूपमस्य। यदागच्छात् (३०)

पथिभिर्देवयानैरिष्टापूर्ते॑ कृ॒तुतादाविरस्मै॑ सम्प्रयाताप्नै॑ पथो॑
देवयानां॑कृ॒तुष्वम्। अस्मिन्स्थस्थे॑ अध्युत्तरस्मिन्विश्वे॑ देवा॑ यज्ञमानश्च॑ सीदत। प्रस्तरेण
परिधिनौ॑ सुचा॑ वेद्यां॑ च॑ बुरुहिषां॑। कृ॒तेमं॑ यज्ञं॑ नो॑ वहु॑ सुवर्देवेषु॑ गन्तव्ये। यदिदृष्टं॑ यत्परादानं॑

यद्वत्तं या चु दक्षिणा। तत् (३१)

अग्निर्वैश्वर्कर्मणः सुवर्देवेषु नो दधत्। येनां सुहस्रं वहांसि येनांगे सर्ववेदसम्। तेनेमं यज्ञं नौ वह सुवर्देवेषु गन्तव्ये। येनांगे दक्षिणा युक्ता यज्ञं वहन्त्युत्तिविजः। तेनेमं यज्ञं नौ वह सुवर्देवेषु गन्तव्ये। येनांगे सुकृतः पथा मधोर्धारा व्यानुशु। तेनेमं यज्ञं नौ वह सुवर्देवेषु गन्तव्ये। यत्र धारा अनपेता मधोर्धृतस्य च याः। तदग्निर्वैश्वर्कर्मणः सुवर्देवेषु नो दधत्॥ (३२)

आगच्छात्यानुशुस्तेनेमं यज्ञं नौ वह सुवर्देवेषु गन्तव्ये चतुर्दश च॥३॥ [७]

यास्ते अग्ने समिधो यानि धाम् या जिह्वा जातवेदो यो अर्चिः। ये तै अग्ने मेडयो य इन्द्रवस्तेभिरात्मानं चिनुहि प्रजानन्। उथसन्नयज्ञो वा एष यदग्निः किं वाहृतस्य क्रियते किं वा न यद्वा अध्वर्युरग्नेश्चिन्नत्वरेत्यात्मनो वै तदन्तरेति यास्ते अग्ने समिधो यानि (३३)

धामेत्याहैषा वा अग्ने: स्वयश्चितिरग्निरेव तदग्निं चिनोति नाध्वर्युरात्मनोऽन्तरेति चतस्र् आशाः प्र चरन्त्वग्रये इमं नौ यज्ञं नयतु प्रजानन्। घृतं पिन्वन्तजररः सुवीरं ब्रह्म सुमिद्धवत्याहुतीनाम्। सुवर्गाय वा एष लोकायोपं धीयते यत्कूर्मश्वतस्तु आशाः प्र चरन्त्वग्रये इत्याह (३४)

दिशं एवैतेन प्र जानातीमं नौ यज्ञं नयतु प्रजानन्नित्याह सुवर्गस्य लोकस्याभैर्नौत्ये ब्रह्मं सुमिद्धवत्याहुतीनामित्याहु ब्रह्मणा वै देवाः सुवर्गं लोकमायुन् यद्वद्विष्टत्योपदधार्ति ब्रह्मणैव तद्यज्ञमानः सुवर्गं लोकमैति प्रजापतिर्वा एष यदग्निस्तस्य प्रजाः पशवश्छन्दाऽसि रूपं सर्वान् वर्णनिष्ठकानां कुर्याद्वृपेषैव प्रजां पशूञ्चन्द्राङ्गुस्यवं रुन्धेऽथो प्रजाभ्यं एवैनं पशुभ्युश्छन्दोऽभ्युश्छन्दोऽवरुद्ध्य चिनुते॥ (३५)

यानुग्रह इत्युहैष्टकानां पोडंश च॥४॥ [८]

मयि गृह्णाम्यग्रे अग्निः रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय। मयि प्रजां मयि वर्चो दधाम्यरिष्टाः स्याम तनुवां सुवीराः। यो नौ अग्निः पितरो हृथ्स्वन्तरमर्त्यो मर्त्याः आविवेशो। तमात्मन्यरि गृहीमहे वयं मा सो अस्माः अवहाय परा गात्। यदध्वर्युरात्मन्नग्निमग्नीत्वाग्निं चिनुयाद्यौऽस्य स्वोऽग्निस्तमपि (३६)

यज्ञमानाय चिनुयादग्निं खलु वै पशवोऽनूपं तिष्ठन्ते ऽप्रकामुका अस्मात्पशवः स्युर्मयि

गृहाम्यग्रे अग्निमित्याहात्मनेव स्वमग्निं दाधार नास्मात्पश्वोऽपं क्रामन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति यन्मृच्चापंशुभ्रेरनाद्यमथु कस्मात्मृदा चाद्विश्वाग्निश्चीयत इति यदाद्विः संयोति (३७)

आपो वै सर्वा देवतां देवताभिरवैनः सः सृजति यन्मृदा चिनोतीयं वा अग्निवैश्वानरो-अग्निनैव तदग्निं चिनोति ब्रह्मवादिनो वदन्ति यन्मृदा चाद्विश्वाग्निश्चीयते उथ कस्मादग्निरुच्यत इति यच्छन्दोभिश्चिनोत्यग्नयो वै छन्दाः सि तस्मादग्निरुच्यते इथो इयं वा अग्निवैश्वानरो यत् (३८)

मृदा चिनोति तस्मादग्निरुच्यते हिरण्येष्टका उपं दधाति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेवास्मिन्दधात्यथो तेजो वै हिरण्यं तेजं एवाऽत्मन्यते यो वा अग्निः सुर्वतोमुखं चिनुते सर्वासु प्रजास्वन्नमति सर्वा दिशोऽभि जयति गायत्रीं पुरस्तादुपं दधाति त्रिष्टुभै दक्षिणतो जगतीं पश्चादनुष्टुभै मुत्तरतः पुङ्कि मध्यं एष वा अग्निः सुर्वतोमुखस्तं य एवं विद्वाः शिनुते सर्वासु प्रजास्वन्नमति सर्वा दिशोऽभि जयत्यथो दिश्येव दिशं प्र वयति तस्माद्विशि दिक्प्रोता॥ (३९)

अपि सं योति वैश्वानरो यदेष वै पञ्चविंशतिश्च॥ ४]

[९]

प्रजापतिरग्निमसृजत् सोऽस्माथ्मृष्टः प्राङ्माद्रवृत्तस्मा अश्वं प्रत्यास्युथ्स दक्षिणावर्तत तस्मै वृष्णिं प्रत्यास्युथ्स प्रत्यङ्गावर्तत तस्मा क्रषुभं प्रत्यास्युथ्स उदङ्गावर्तत तस्मै बुस्तं प्रत्यास्युथ्स ऊर्ध्वोऽद्रवृत्तस्मै पुरुषं प्रत्यास्युत् यत्पशुशीरुषाण्युपदधांति सुर्वतं एवैनम् (४०)

अवरुद्धं चिनुत एता वै प्राणभृतश्कुष्मतीरिष्टका यत्पशुशीरुषाणि यत्पशुशीरुषाण्युपदधांति ताभिरेव यजमानोऽमुष्मिलोके प्राणित्यथो ताभिरेवास्मा इमे लोकाः प्र भान्ति मृदाभिलिप्योपं दधाति मेधत्वायं पशुर्वा एष यदग्निरन्त्रं पशवं एष खलु वा अग्निर्यत्पशुशीरुषाणि यं कामयेत् कर्नीयोऽस्यान्तम् (४१)

स्यादिति सन्तरां तस्य पशुशीरुषाण्युपं दध्यात्कर्नीय एवास्यान्नभवति यं कामयेत् समावदस्यान्तः स्यादिति मध्यतस्तस्योपं दध्यास्यान्नभवति यं कामयेत् भूयो-अस्यान्तः स्यादित्यन्तेषु तस्य व्युद्घ्योपं दध्यादन्तत एवास्मा अन्नमवं रुन्धे भूयो-अस्यान्नभवति॥ (४२)

पुनर्मस्यान्नभूयोस्यान्नभवति॥ ५]

[१०]

स्तेगान्दङ्गाभ्यां मण्डूकाञ्चम्येभिरादकां खादेनोर्जं सःसूदेनारण्यं जाम्बीलेन
मृदंम्बुस्वैभिः शक्तराभिरवंकामवंकाभिः शक्तरामुथ्सादेन जिह्वामवकन्देन तालुः सरस्वती
जिह्वाग्रेण।। (४३)

स्तेगान्द्वाविश्वातिः॥१॥ [११]

वाजुः हनूभ्यामुप आस्यैनादित्याञ्छश्रुभिरुपयाममधरेणोष्ठेन सदुत्तरेणान्तरेणानूकाशं
प्रकाशेन बाह्यं स्तनयितुं निर्बाधेन सूर्यग्नी चक्षुभ्यां विद्युतौ कनानंकाभ्यामुशनि
मस्तिष्केण बलं मञ्जभिः॥ (४४)

वाजुं पञ्चविश्वातिः॥२॥ [१२]

कूर्माञ्छफैरच्छलाभिः कपिञ्जलान्थसामु कुष्ठिकाभिर्जवं जङ्घाभिरगुदं जानुभ्यां वीर्यं
कुहाभ्यां भयं प्रचालाभ्यां गुहोपक्षाभ्यामुश्विनाव॑साभ्यामदिति॒ शीर्णा निरक्षति॒
निर्जाल्मकेन शीर्णा॥ (४५)

कूर्मान्त्रयोविश्वातिः॥३॥ [१३]

योक्रं गृध्राभिर्युगमानतेन चित्तं मन्याभिः सङ्क्लोशान्प्राणैः प्रकाशेन त्वचं पराकाशेनान्तरां
मुशकान्केशैरिन्द्रः स्वपंसा वहेन बृहस्पतिः शकुनिसादेन रथमुष्णिहाभिः॥ (४६)

योक्रमेकविश्वातिः॥४॥ [१४]

मित्रावरुणौ श्रोणीभ्यामिन्द्राग्नी शिखुण्डायामिन्द्रावृहस्पतौ ऊरुभ्यामिन्द्राविष्णौ
अष्टीवस्याः सवितारं पुच्छेन गन्धर्वाञ्छेपेनाप्सरसो मुष्काभ्यां पवमानं पायुना पवित्रं
पोत्राभ्यामाक्रमणं स्थूराभ्यां प्रतिक्रमणं कुष्ठाभ्याम्॥ (४७)

[१५]

इन्द्रस्य क्रोडोऽदित्यै पाजुस्यन्दिशां जुत्रवो जीमूतान्हदयोपशाभ्यामन्तरिक्षं
पुरितता नभ उदर्येणद्वार्णो प्लीहा वल्मीकान्कोम्बा गिरीमूशिभिः समुद्रमुदरेण वैश्वानरं
भस्मेना॥ (४८)

मित्रावरुणाविन्द्रस्य द्वाविश्वातिर्द्वाविश्वातिः॥५॥ [१६]

पूष्णो वनिष्ठुरन्धाहे: स्थूरगुदा सुर्पान्गुदाभिरकृतून्पृष्ठीभिर्दिवं पृष्ठेन वसूनां प्रथमा

सप्तमः प्रश्नः (काण्डम् ५)

कीकंसा रुद्राणां द्वितीयां दित्यानां तृतीयाङ्गिरसां चतुर्थी साध्यानां पञ्चमी विश्वेषां देवानां पृष्ठी॥ (४९)

पृष्ठाश्वतुर्विश्वातिः॥१॥

[१७]

ओजों ग्रीवाभिर्निरक्षतिमस्थभिरिन्द्रङ् स्वपंसा वहेन रुद्रस्य विचलः स्कन्धोऽहोरात्रयोर्द्वितीयोऽर्धमासानां तृतीयो मासां चतुर्थं क्रतूनां पञ्चमः संवध्सुरस्य पृष्ठः॥ (५०)

ओजों विश्वातिः॥१॥

[१८]

आनन्दं नन्दथुंना कामं प्रत्यासाभ्यां भुयः शितीमभ्यां प्रशिषं प्रशासाभ्याः सूर्याचन्द्रमसौ वृक्षाभ्याः श्यामशब्लौ मतस्नाभ्याव्युँष्टि रुपेण निम्रुक्तिमरुपेण॥ (५१)

आनन्दः पोडशा॥१॥

[१९]

अहर्मांसेन रात्रिं पीवंसापो यूषेण घृतः रसेन श्यां वसंया दूषीकाभिरहृदनिमश्रुभिः पृष्वान्दिव रुपेण नक्षत्राणि प्रतिरूपेण पृथिवीं चर्मणा छुवीं छुव्योपाकृताय स्वाहालंब्याय स्वाहां हुताय स्वाहा॥ (५२)

अहर्षटाविश्वातिः॥१॥

[२०]

अग्रे: पंक्षुतिः सरस्वत्यै निपंक्षतिः सोमस्य तृतीयापां चतुर्थोषधीनां पञ्चमी संवध्सुरस्य पृष्ठी मरुताः सप्तमी बृहस्पतैरष्टमी मित्रस्य नवमी वरुणस्य दशमीन्द्रस्यैकादशी विश्वेषां देवानां द्वादशी द्यावापृथिव्योः पार्श्वं युमस्य पाटूरः॥ (५३)

अग्रेरकान्तविश्वातिः॥१॥

[२१]

वायोः पंक्षुतिः सरस्वतो निपंक्षतिश्वन्द्रमस्तृतीया नक्षत्राणां चतुर्थी संवितुः पञ्चमी रुद्रस्य पृष्ठी सप्तमी त्वष्टुर्वमी धातुर्दशमीन्द्राण्या एकादश्यदित्यै द्वादशी द्यावापृथिव्योः पार्श्वं युम्यै पाटूरः॥ (५४)

वायोर्षटाविश्वातिः॥१॥

[२२]

पन्थामनुवृग्भ्याः सन्ततिः स्नावन्याभ्याः शुकान्पित्तेन हरिमाणं यक्रा हलीक्षणान्यापवातेन कूशमाञ्छकभिः शवर्तानूक्येन शुनौ विशसनेन सुर्पालौहितगन्धेन

सप्तमः प्रश्नः (काण्डम् ५)

वया॑सि पक्षगुन्धेन॑ पिपीलिकाः प्रशादेन॑॥ (५)

पन्थान्द्वाविश्वतिः॥ १॥

[२३]

क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी विश्वैद्वैर्यज्ञियैः संविदानः। स नौ नय सुकृतस्य लोकं तस्य ते
वयङ्गं स्वधयो मदेम॥ (५६)

कर्मेन्द्रादेश॥ १॥

[२४]

द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सुधस्थमात्माऽन्तरिक्षं समुद्रो योनिः सूर्यस्ते चक्षुर्वातः
प्राणश्वन्द्रमाः श्रोत्रं मासा॒शार्धमासाश्च पर्वाण्युतवोङ्गानि संवध्स्तरो महिमा॥ (५७)

द्यौः पञ्चविश्वतिः॥ १॥

[२५]

अग्निः पशुरासीतेनायजन्त् स एतं लोकमजयद्यस्मिन्नग्निः स तै लोकस्तं
जैष्यस्यथाव जिघ वायुः पशुरासीतेनायजन्त् स एतं लोकमजयद्यस्मिन्नायुः स
तै लोकस्तस्मात्वान्तरेष्यामि यदि नावजिघस्यादित्यः पशुरासीतेनायजन्त् स एतं
लोकमजयद्यस्मिन्नादित्यः स तै लोकस्तं जैष्यसि यद्यवजिघसि॥ (५८)

यस्मिन्नद्यो च॥ १॥

[२६]

प्राचीनवश्च यावन्त ऋख्सामे वाग्वे देवेभ्यौ देवा वै देवयजनकुद्धश्च तद्विरण्युः पदुदानि ब्रह्मवृदिनौ विचित्यो यत्कलयां ते वारुणो वै
क्रीतः सोम् एकोदश॥ १॥

प्राचीनवश्च स्वाहेत्याहु चैन्तः शुरा ह्येष सं तपसा च यत्कर्णगृहीतेति लोमतो वारुणः पट्टस्तिः॥ ७६॥

प्राचीनवश्च परिचरति॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पश्चमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः समाप्तः॥ ५-७॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पश्चमकाण्डः समाप्तः॥ ५॥

